

Juryrapport Podiumkids Prijs 2020

Dit juryrapport is opgesteld door de kinderjury van de Podiumkids Prijs 2022. De kinderjury bestaat uit zeven kinderen in de leeftijd van 9 tot en met 13 jaar: Kaydee Ommel, Zahra el Baaoudi, Vince Boeracker, Carlijn George, Floryan Palthe, Yasmijn Fillipini en Semih Igdir.

De kinderjury zag het afgelopen theaterseizoen elf voorstellingen die meedoen met de Podiumkids Prijs 2022, waaronder de vijf producties die de hoogste waardering kregen van het publiek. Op 3 juli 2022 zijn de juryleden live samengekomen en hebben zij onder leiding van Annette Embrechts vergaderd om te bepalen welke van deze voorstellingen zij het allerbeste vonden. Deze voorstelling wint de Podiumkids Prijs: dé publieksprijs voor theater- dans- en muziekvoorstellingen voor kinderen van 6 tot en met 12 jaar.

De kinderjury heeft een winnaar gekozen uit de volgende vijf genomineerden:

WILD – Maat Saxophone Quartet en Danstheater AYA
Het Groene Meisje – MaxTak Muziektheater
De Waanzinnige Boomhut van 52 Verdiepingen – Meneer Monster
Het Mysterie van de Grote Mensen – STIP Theaterproducties en Dakzonderhuis
De Baron van Münchhausen - Theater Sonnevand in samenwerking met
DIEHELEDING

Het oordeel van de kinderjury over deze voorstellingen staat verwoord in het hier bijgevoegde juryrapport.

WILD – Maat Saxophone Quartet en Danstheater AYA

Een spannende en muzikale dansvoorstelling over meisjes die niet perfect willen zijn. De dansers worden begeleid door meeslepende livemuziek. De dans begint als een kinderspel, maar lijkt steeds serieuzer te worden. De bewegingen worden wilder en het lijkt alsof de dansers voor iets willen vluchten.

Het eerste wat de kinderjury aan deze voorstelling is opgevallen is dat er live muziek wordt gemaakt op het podium. Dit maakte de voorstelling meeslepend en soms ook heel spannend. Het decor is abstract en simpel, soms deed het denken aan een bos of juist aan grote gebouwen. Het licht versterkt de spanning van de dans en de muziek. De bewegingen van de dansers vindt de jury indrukwekkend, maar soms ook een beetje eng. De teksten zijn in het Engels en werden niet altijd door iedereen begrepen. De jury moest hierdoor soms erg zoeken naar het verhaal van de voorstelling. Wanneer ze de tekst bij de voorstelling lezen, kunnen ze de beelden wel beter begrijpen.

Herkenbaar is dat de dansers beginnen met het spelen van een spel. Daarna worden zij steeds wilder in hun bewegingen. Ze worden opgejaagd door de muziek en proberen aan iets of iemand te ontsnappen. De jury is het erover eens dat WILD een indrukwekkende en energieke voorstelling is, maar dat ze nog niet helemaal begrijpen wat de maker met de voorstelling wil vertellen.

***“De muziek was heel erg mooi, vooral het samenspel.
De dans en de muziek gingen heel goed samen. (...)
Er zijn leuke komische stukken in de voorstelling verwerkt.
Er wordt rustig gedanst, maar ook heel druk. Zo druk dat
je het soms niet helemaal kan volgen.”***

- Vince

Het Groene Meisje – MaxTak Muziektheater

Een hartverwarmende voorstelling over dromen, vriendschap en vertrouwen. Na een verschrikkelijke brand op de boerderij van de familie van Destiny kan zij niet anders dan verhuizen naar het megamoderne en steriele huis van haar oom Loek en zijn vriend Perry, samen met haar plant Gerrit. Destiny's liefde voor de natuur wordt door Perry niet erg gewaardeerd. Hij is allergisch voor alles wat van buiten komt en met zijn chemische schoonmaakmiddelen roeit hij alles uit wat leeft. Destiny zet alles op alles om hem van gedachten te doen veranderen.

Samen met je plant naar het theater, dat is nog eens origineel! Een heuse plantenspa bij de ingang en daarna samen met je plant de zaal in. Daar wacht het strakke, glimmende, witte, steriele huis van Loek en Perry. Dit decorbeeld vindt de jury supersterk. Het huis en de levensstijl van mannen die er wonen staan haaks op alles wat met natuur, milieu en groen te maken heeft.

Gedurende de voorstelling brengt Destiny steeds meer natuur mee naar binnen. Langzaam wordt haar kostuum steeds groener en ook het decor verandert. In de kamer van Destiny worden er verschillende panelen omgedraaid met allerlei planten, waardoor het decor ineens tot leven komt. Het spel is heel geloofwaardig. De teksten zijn mooi en iedereen is goed verstaanbaar. Alle muziek wordt live op het podium gemaakt. De heldere stem van Destiny brengt bij een aantal juryleden tranen in de ogen.

De kinderjury is dolenthousiast over deze heerlijke familievoorstelling, waarin een verhaal wordt verteld wat tegelijkertijd treurig en hoopvol is. Ze zijn het erover eens dat MaxTak erin is geslaagd om op humoristische wijze een belangrijk en actueel onderwerp aan te snijden, terwijl de boodschap toch kraakhelder blijft: 'Power to the plants!'

"Dat je met zoveel humor een zielig verhaal kan vertellen vond ik heel mooi. (...) Ik ken veel mensen die zo extreem netjes kunnen zijn. Ik heb zelf juist echt groene vingers, ik hou heel veel van bloemen en planten en kon mezelf daarom goed in het verhaal terugvinden.

- Semih

De Waanzinnige Boomhut van 52 Verdiepingen – Meneer Monster

Opnieuw worden we door Meneer Monster in hoog tempo meegenomen in de avonturen van Andy en Terry. Het decor is een bouwwerk met allerlei luikjes waarachter bizarre uitvindingen schuilgaan, zoals bijvoorbeeld de Vermom-o-matic 5000 en de vliegen-gebakken-ei-auto. Een vermakelijke familievoorstelling vol chaos en mysterie.

Wanneer Andy en Terry bellen naar de uitgeverij over het nieuwe boek dat ze aan het schrijven zijn, krijgen ze te horen dat hun uitgever, Meneer Grootneus, spoorloos verdwenen is. Erger nog, hij is ontvoerd! Andy en Terry gaan samen op pad om dit mysterie te ontrafelen.

Het decor is door de kinderjury veel en vaak benoemd. De constructie van trappen en deurtjes onthulde keer op keer weer vreemde zaken. Al deze onthullingen worden nog extra benadrukt door het strakke lichtplan. De jury was vooral ontzettend enthousiast over het opleidingsinstituut voor ninja-slakken!

De voorstelling wordt in een razend tempo gespeeld. De kinderjury merkte op dat alles snel ging. Er werd snel gepraat, de muziek was snel en hard en de scènes met allerlei verschillende personages wisselden zich snel af. Ontzettend vermakelijk, maar ook wel een beetje veel. De humor van het verhaal wordt soms overschaduwed door het spektakel. De teksten zijn vaak moeilijk te volgen en dat is zonde, aldus de jury.

Kortom, dit is een voorstelling vol spektakel en hilariteit. Een feest voor iedereen die gek is op de boeken en die niet terugschrikt voor een goeie dosis fantasie en chaos.

"Ik vond het decor heel erg gaaf! Het bestond uit een soort trappen waarin kleine deurtjes zaten. Achter elk deurtje zat weer een andere uitvinding verstopt. Supercool!"
- Carlijn

Het Mysterie van de Grote Mensen – STIP theaterproducties en Dakzonderhuis

Deze heerlijke familievoorstelling vertelt het verhaal van Jo, een nieuwsgierige en onderzoekende jongen die ons mee neemt in een avontuur waar zowel jong als oud zich in kan herkennen.

Jo heeft allerlei oordelen over de grote mensen die in zijn straat wonen. Ze zijn saai, vies en onaardig. Hij besluit onderzoek te gaan doen naar de grote mensen. Eén voor één lokt hij de volwassenen mee naar zijn zolder, waar hij hen verkleint. Nu leven ze in een kartonnen doos op de zolder van Jo. Hij verzamelt allemaal rare dingen van hen, zoals okselhaar, stresszweet en koffieadem.

Het decor is het eerste wat wordt benoemd. In het begin begrijpen niet alle juryleden wat deze ruimte nu moet voorstellen, maar wanneer de acteurs beginnen te spelen wordt langzaam duidelijk wat al die losse dozen en latten moeten voorstellen. De jury vindt dit heel knap en origineel.

Ook over het spel is de jury heel positief, vooral over Jo. Knap hoe hij zo goed een kind kan spelen, terwijl hij zelf toch ook al wel volwassen is. De kostuums zijn hierin erg goed gekozen. Het kostuum van Jo, bijvoorbeeld, is kleurrijk en fantasievol terwijl de kostuums van de volwassenen juist heel saai en gewoontjes zijn. Ook slim hoe iedere volwassene een heel duidelijk 'volwassen' kenmerk heeft. Zoals mevrouw Bissou die constant aan het bellen is: 'Dat doen volwassenen altijd!' Tof dat er ook veel grapjes in zitten die juist voor de volwassenen in de zaal heel grappig zijn.

De jury heeft in deze voorstelling een mooie betekenis gevonden: 'Volwassenen doen vaak stom, maar daar hebben ze allemaal ook hun redenen voor. Soms moet je niet meteen oordelen, maar je realiseren dat ze hun eigen verhaal hebben en ook niet altijd alles weten.'

***"Hoe kleiner de volwassene op het podium was,
hoe groter de fantasie van de kinderen. Omdat je
ze niet zag als ze zo klein waren, kon je je er zelf
van alles bij voorstellen."***

- Carlijn

De Baron van Münchhausen – Theater Sonnevank in samenwerking met DIEHELEDING

Een wervelwind van vreemde verhalen, muziek en kleur. De Baron van Münchhausen is een spannende en grappige voorstelling waarin je door de spelers wordt meegenomen in allerlei bizarre avonturen. Steeds weten ze je weer te verrassen met hun scherpe teksten en simpele maar fantasievolle kostuumwissels. Volop genieten voor zowel jong als oud!

De kinderjury heeft ontzettend genoten van deze knotsgekke voorstelling. Het verhaal was duidelijk. Het gaat over een jongen, De Baron van Münchhausen, die de meest bizarre verhalen verzint. Zo heeft de Baron in de buik van een walvis gezeten en heeft hij zichzelf aan zijn eigen haar uit een moeras getrokken. De verhalen worden door hem en de andere spelers uitgespeeld terwijl de Baron ze vertelt.

De verhalen werden gerapt op het tempo van de muziek, waardoor er veel tempo in de voorstelling zat. De juryleden vonden de taal heel mooi en bijzonder, omdat er zoveel werd gerijmd. De kostuums waren in de basis simpel, maar werden steeds aangevuld met een voorwerp of kledingstuk waardoor toch duidelijk was welk personage er werd gespeeld. Zo zette een van de acteurs een teddybeer op zijn schouder en toen was hij een beer. De kinderjury vond dit origineel en heel erg grappig. Het decor van de voorstelling veranderde steeds een beetje, waardoor je wist op welke plek het verhaal zich op dat moment afspeelde. Het spel vond de jury sterk. De buurman vonden ze soms overdreven onaardig, maar dat paste ook goed bij de rol.

De Baron probeert met zijn verhalen de slechte dingen in de wereld om hem heen mooier te maken. Volgens de jury is de boodschap van de voorstelling dat je in de problemen komt wanneer je zoveel liegt. Het zorgt ervoor dat mensen je niet meer vertrouwen. Daartegenover staat dat wanneer je alleen maar bezig bent met de waarheid, zoals de buurman, je een heel negatief en onaardig mens kan worden. Je moet niet altijd liegen, maar altijd alleen maar op de feiten afgaan is ook niet goed.

“Het begin van de voorstelling vond ik een beetje verwarrend. Pas later begreep ik dat dit ook onderdeel was van de voorstelling. (...) Ik vond het wel jammer dat er geen paard kwam.”
- Zahra